

מת (ירושלים) 58756-08-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 58756-08-25 מדינת ישראל נ' EZAGUI (עציר)

לפני כבוד השופט אופיר טישלר

המבקשת
נגד
מדינת ישראל

המשיב
ב"כ המבקשת
ב"כ המשיב עו"ד ארז בר-צבי, עו"ד מנחם שטאובר ועו"ד עידן בוטבו
(עציר) פלוני

החלטה

1. החלטה זו ניתנת בהמשך להחלטת בית המשפט (כב' השופט ח' פס) מיום 24.8.25, שבגדרה הכריע במחלוקת בין הצדדים וקבע את קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עבירת האיומים המיוחסת למשיב בכתב האישום.

2. עובדות כתב האישום תוארו בהרחבה בהחלטת כב' השופט פס, ולכן אזכיר בתמצית בלבד, כי על פי המפורט בכתב האישום, ביום 20.8.25 הגיע המשיב לפתח ביתו של הרב יצחק יוסף, הראשון לציון, וביקש מעוזרו של הרב להיכנס אל הרב ולשאול אותו שאלה דחופה. עוזר הרב מסר למשיב כי הרב אינו יכול לקבל אותו ובתגובה אמר המשיב לעוזר הרב כי "זו שאלה של פיקוח נפש". בנסיבות האלה התבקש המשיב להעביר את שאלתו לרב בכתב. המשיב ביקש מעוזר הרב מעטפה, ולאחר שקיבלה הכניס לתוכה דף מודפס שכתב והקליד ערב קודם לכן, ובו נכתב כך: **"הערב רב מחללים שם שמים מאוד בפעילותם נגד עולם התורה. ולא תגורו מפני איש. אני מוכן להרוג את היועמשיית אם אקבל על כך הסכמה משני זקני הדור. בלי הסכמה לא אעשה דבר"**. המעטפה נמסרה לרב יוסף, וזה פתח אותה, קרא את המכתב בנוכחות עוזרו ומיד כתב בכתב ידו על גבי הדף: **"אסור! אסור! אסור!"**. הרב עדכן מיד את ראש לשכתו ואת מנכ"ל המשרד לשירותי דת, שפנה למשטרה.

3. בהחלטתו חיווה השופט פס את דעתו גם לעניין המסוכנות הנשקפת מהמשיב, והתייחס לכך שהמשיב, הן בחקירתו במשטרה והן במעמד הדיון בבית המשפט, מסר כי מדי פעם הוא מהרהר באפשרות הפגיעה ביועצת המשפטית לממשלה, וזאת על רקע סוגיית גיוס החרדים לצה"ל,

ובאירוע האחרון הוא החליט לשאול את הרב יוסף, שהוא סמכות דתית משמעותית בעיניו, על מנת שיסיר מעליו את עול מצפוננו. השופט פס ציין, כי הן בחקירתו במשטרה והן בדברים שמסר בפניו, המשיב התנצל על המעשים ומסר שטעה.

4. נוכח האמור, סבר בית המשפט, כי חומרת המעשה גבוהה והיא מלמדת על תעוזה ועל מסוכנות בלתי מבוטלת. צוין אמנם כי המשיב הוא אדם צעיר, נעדר עבר פלילי, שהתחרט לכאורה על מעשיו. אך עם זאת, נוכח דבריו של המשיב בדבר המחשבות שעולות בו לעתים קרובות לכאורה בדבר פגיעה ביועצת המשפטית לממשלה, והיותו בלתי צפוי, סבר השופט פס, כי נשקפת רמת סיכון שאינה מאפשרת את שחרורו לחלופת מעצר בשלב זה. מכל מקום, על מנת שבפני בית המשפט תונח תמונה מלאה, הורה על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. המשיב נעצר עד להחלטה אחרת.

5. על החלטה זו הגיש המשיב ערר לבית המשפט המחוזי (עמ"ת 67401-08-25). בהחלטה שניתנה בתום הדיון בערר דחה בית המשפט המחוזי (כב' השופטת מ' שביט) את טענות המשיב בנוגע להחלטת בית המשפט לעניין קיומן של הראיות לכאורה. בית המשפט המחוזי דחה את טענות המשיב גם ביחס לאי שחרורו לחלופת מעצר, וחזר על קביעתו של בית משפט זה, כי נוכח מאפייניו של המשיב המסוכנות הנשקפת מהמשיב אינה מבוטלת.

6. אחר כל זאת, ולקראת הדיון שקבוע היה ליום 14.9.25, התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב. נוכח ההתלבטות שהמקרה מעורר אני מוצא להביא בהרחבה את רשמיו ומסקנותיו של שירות המבחן, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר. המשיב, בן 36, תושב ירושלים, נשוי ואב לארבעה, נעדר עבר פלילי. טרם מעצרו היה תלמיד בישיבה. צוין, כי הוגש לשירות מכתב מפסיכיאטר פרטי שבו נכתב כי המשיב סובל מתסמונת פוסט טראומטית ומדיכאון קליני ומטופל תרופתית. המשיב תיאר באוזני קצין המבחן, כי בעקבות המאבק הציבורי שמתנהל נגד חוק הגיוס, הוא מתמודד עם מחשבות טורדניות שעניינן פגיעה ביועצת המשפטית לממשלה. המשיב תיאר אמנם כי המחשבות נוגדות את תפיסת עולמו, המתנגדת לאלימות, אולם מסר כי הוא לא הצליח לסלק אותן.

בפרק הערכת הסיכון נכתב כי המשיב מתמודד כפי הנראה עם קשיים נפשיים ורגשיים. ניכר כי הוא תופס עצמו "כשליח לפעילות עבור אחרים", כאשר "לעתים הוא מתקשה לפעול בשיקול דעת ומתקשה לזהות את הפער בין רצונו לפעול למען האחר כפי שהוא מבין, לבין צרכי ומגבלות המציאות". נוכח האמור התרשם שירות המבחן כי המשיב חש לעתים מצוקה שעלולה להביא אותו להתנהגות לא נורמטיבית. לצד זאת, צוינה הצלחתו של המשיב בניהול אורח חיים נורמטיבי, כשניכר שקיימת אצלו יכולת בסיסית לקבל סמכות ולעמוד בגבולות.

על בסיס האמור, הגיע שירות המבחן למסקנה כי הסיכון שנשקף מהמשיב לביצוע עבירות אלימות הוא נמוך, וככל שיבצע עבירת אלימות, צפויה מידת חומרת המעשה להיות גם כן היא נמוכה.

שירות המבחן בחן את הצעת המשיב להשתחרר לחלופת מעצר בבית חמיו וחמותו בשכונת רמות בירושלים, תחת פיקוחם של אשתו, חמיו וחמותו. הערכת שירות המבחן היא כי המפקחים שהוצעו

מתאימים וכשירים לתפקיד הפיקוח, וכי המשיב עצמו יענה לגבולות שיוצבו לו במסגרת מעצר הבית. לפיכך, בסיכום, המליץ שירות המבחן על שחרור המשיב לחלופת המעצר הביתית שהוצעה.

7. בדיון שהתקיים בפני עתר בא כוח המשיב לקבל את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרור המשיב. בדבריו הפנה לכך שלפי הוראת בית המשפט התקבל תסקיר, במטרה להעמיד בפני בית המשפט תמונה מלאה, והנה בתסקיר העריך שירות המבחן כי מהמשיב נשקפת מסוכנות נמוכה, וכי בחלופת המעצר המוצעת יש כדי להציב עבור המשיב גבול ברור באופן שמפחית ואף מאיין את הסיכון.

8. המבקשת עמדה על בקשת המעצר, תוך שהפנתה לאותם היבטים שהדגיש כב' השופט פס בהחלטתו.

דין

9. למראית עין, ועל פני הדברים, טענת המשיב המבקשת להסתמך על המלצת שירות המבחן, משכנעת. בית המשפט ביקש להפיג את חששו ולקבל תמונה רחבה יותר, לרבות על אודות "השטח המת" באישיותו של המשיב, והנה התקבל תסקיר מעצר, אשר לא זו בלבד שהעריך כי המסוכנות שנשקפת מהמשיב היא נמוכה, ולכאורה לא כפי שסבר בית המשפט, אלא גם הבהיר כי די בחלופת המעצר שהוצעה כדי להפיג את החשש מפני מסוכנותו זו של המשיב.

10. אלא שלטעמי, בכל הכבוד, לא ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן כפי שהיא. להתרשמותי, המלצת שירות המבחן אינה מתמודדת עם תמונת המסוכנות הנלמדת ממעשהו של המשיב, שאינו במחלוקת, ועם דברים מעוררי דאגה שמסר בחקירתו ובדיון בבית המשפט. כפי שצוין, המשיב ערך והקליד את מכתבו לרב יוסף על דף, מבעוד מועד, טרם שהתייצב בביתו וביקש להיפגש עמו. המשיב לכאורה ערך היטב ובצורה מושכלת את דבריו ומשאלתו, כי יש להמית את היועצת המשפטית לממשלה, ובעיקר את נכונותו להיות האדם שמבצע את המעשה. לא בנקל מגיע אדם למחשבה בהירה ומושכלת כי הוא מוכן להמית אדם אחר, וכל שכן - נושא משרה בכירה כיועצת המשפטית לממשלה, על כל המשמעויות הנובעות מכך. במובן זה שונה עניינו של המשיב ממקרים שבהם מדובר באדם המטיח במאויים דברים מתוך סערת נפש, בעידנא דריתחא.

11. ניתן לשער כי ההחלטה על כתיבת המכתב גמלה בלבו של המשיב לאחר שהגה בה זמן מה. ואכן, המשיב העיד על עצמו, הן בחקירה והן באוזני בית המשפט, כי בתקופה האחרונה עלו בראשו לעתים קרובות מחשבות טורדניות בדבר פגיעה ביועצת המשפטית לממשלה, שבה ראה את "שלטון הרשע". על פי האמור בתסקיר, בעניין זה אף החל המשיב לראות את עצמו כ"שליח" של "אחרים" לביצוע פעולות שלשיטתו הם אינם מסוגלים לבצע, והוא התקשה לזהות את הפער בין רצונו לפעול עבור אותם אחרים, או עבור "עולם התורה" (כפי שהתבטא במכתבו), לבין מגבלות המציאות. לאחר מעשה, בדיון המעצר, המשיב הביע אמנם חרטה על הדברים, אך אני סבור שמי שמוכן היה להצהיר בפני דמות ציבורית בכירה, כמו הרב הראשי לישראל, על כוונתו ונכונותו לממש מחשבת רצח של היועצת המשפטית לממשלה - לא פחות מכך - ולכאורה, ככל שהיה מקבל תשובה חיובית מהרב, או אולי אפילו תשובה עמומה שהיתה

מותירה בידו את החירות לפעול, היה מנסה להוציא את תכניתו אל הפועל - אדם כזה מעיד על עצמו שנשקפת ממנו מסוכנות ממשית. במובן זה, כאמור, אין בידי לקבל את הערכת הסיכון של שירות המבחן.

12. יתירה מכך, כאשר בבסיס העבירה עומד מניע אידיאולוגי-פוליטי קיצוני, כפי שבענייננו, ואין מדובר באיבה אישית גרידא, וכאשר המשיב תופס את עצמו, כך למדנו מתסקיר שירות המבחן, כשליח וכמי שתפקידו לבצע פעולות עבור ציבור, מי לידנו יתקע כי במוחו של המשיב לא מוסיפות לקנן מחשבות טורדניות בדבר פגיעה ביועצת המשפטית לממשלה, או בדמות ציבורית נושאת משרה אחרת המאיימת לתפיסת המשיב על עולם התורה, והאיום לא ילבש צורה מוחשית ואלימה יותר? ואחריתו של סיכון זה מי ישורנה. אף לתייה זו לא ניתנה לטעמי התייחסות הולמת בתסקיר שירות המבחן.

13. ביחס לחלופת המעצר אעיר כי העובדה שהמשיב התמודד במשך תקופה עם מחשבות טורדניות לפגיעה ביועצת המשפטית לממשלה, עד שהוא מוכן היה לכתוב את המכתב ולגשת עמו אל הרב יוסף ולהיחשף בפניו, וכל זאת מבלי שבני משפחתו הקרובה היו מודעים ולו לשמץ מהאמור - היא מדאיגה ומלמדת כי בני משפחתו הקרובה של המשיב אינם מכירים אותו כפי שהם סבורים. העובדה שהמשיב הצליח להסתיר מסביבתו הקרובה את כוונותיו צריכה לעורר לכל הפחות את השאלה האם בני המשפחה ערים מספיק לגורמי הסיכון במצבו של המשיב.

14. על יסוד האמור, נוכח הסיכון הממשי שנשקף מהמשיב, והעובדה שמדובר לכאורה באדם בלתי צפוי, אני סבור כי לא ניתן להורות, כהמלצת שירות המבחן, על שחרור המשיב לחלופת המעצר המבוססת על פיקוח אנושי בלבד. יחד עם זאת, אני סבור, כי אין מדובר במסוכנות שהדרך היחידה לאיינה היא במעצר מאחורי סורג ובריח. משאני מביא בחשבון את העובדה שהמשיב נעדר עבר פלילי מכל סוג שהוא; את העובדה כי המשיב בכל זאת לא פעל על דעת עצמו אלא פנה לקבל "היתר" מדמות רבנית בכירה; ואת התרשמות שירות המבחן כי למשיב יכולת לקבל גבולות וסמכות; וככל שיימצא, לאחר בחינה בלתי אמצעית של בית המשפט, כי ביכולת המפקחים להציב למשיב גבול סמכותי וברור - אני מוצא כי בכוחו של מעצר בפיקוח אלקטרוני להפחית ממסוכנותו של המשיב.

15. אני מורה אפוא למנהלת הפיקוח האלקטרוני להגיש חוות דעת בדבר התיכנות התקנת הפיקוח בכתובת רח' אור שרגא 19, ירושלים. ניתן ליצור קשר עם בא כוח המשיב, עו"ד ארז בר-צבי.

חוות הדעת תוגש עד ליום 18.9.2025.

דין בפני יתקיים ביום 18.9.2025, בשעה 14:30.

המזכירות תשלח העתק מההחלטה למנהלת הפיקוח האלקטרוני.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשפ"ה, 15 ספטמבר 2025,
בהעדר הצדדים.